

VĚTRNÍK

Ročník XLIII.

Neděle 14. října 2012

Dnes

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	příjezd Brněnec	
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Větrov
13:30	loučení Morkovice	malý sál
14:30	vítání Brněnec	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Brněnec	před divadlem
16:00	Sabina a František	velký sál
16:30	Laurinovi	
17:00	Milan Schejbal	
19:30	Dámská šatna	velký sál
20:00		
20:30	Veverská Bítýška	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

**Marie Tesař: Jiříkovo vidění
Morkovští ochotníci, o.s.,
Morkovice**

Morkovští ochotníci při své třetí účasti na vysocké přehlídce se opět pokusili překvapit. Přečtete si program a zjistíte, že je to p á b e n í v cimrmanovském stylu. Pak si musím položit otázku, zda ona antidiivadelnost celé inscenace není záměr. Je zřejmé, že inscenace stojí na dramatické báčorce J. K. Tyla Jiříkovo vidění s tím, že zachovává celou stavbu dramatu, v němž první dva a tři poslední obrazy tvoří rámec a tři vnitřní jsou jejím dějovým obsahem.

Podobně jako u Tyla procházejí

celým dramatem postavy Jiříka, Severina, Bonifáce a jeho dcery. Do své báčorky, podobně jako do o něco staršího Strakonického dudáka, vložil Tyl jednak svou frustraci ze soudobé společnosti,

jednak svou romantickou víru v lidskou lásku schopnou spasit svět. Tyl své dramatické postavy charakterizuje naprosto jednoznačně a tato výraznost je typickým znakem jeho tvorby. Nejen s nadsázkou lze říci, že se právě na Tylových hrách dají dramatické charaktery dobře cvičit. Etické poselství Jiříkova vidění, jako je odmítnutí představy, že peníze mohou přinést štěstí a že svoboda sama o sobě je jenom začátek cesty, a nikoliv cesta samotná (v rovině

textového sdělení to zaznělo i ve
včerejším představení) jsou dnes,

razů, např. karbaník Křepinský volně přechází jako voják Šavlička, což má divák pochopit ze šumu vojenských bot za scénou. Někdy Jiříka jeho Kačenka zachraňuje, jindy nikoliv. Jsme svědky vyjmutí Jiříkovy duše, po třetím vidění se však probouzí bez zjevného Severinova zásahu. Severin je bílou postavou a jeho protipólem má být ďábel-

pár hodin po krajských a senátních volbách, aktuální.

Vraťme se zpět od Tyla k inscenaci morkovských ochotníků. Vzpomeňme si na jejich loňskou inscenaci staříčké hry Václava Bártý Prach a broky a styl, jakým byla udělána. Tento styl by se dal označit jako insitně parodický objevující se ve všech složkách inscenace. Jednoduchý příběh mohl ozvláštnit a patrně ani realisticky inscenován být nemohl. Podobnou poetikou se soubor pokusil uchopit moralistickou Tylovu báchorku s tím, že chtěl jako základní prvek použít klipy s výraznými rysy jednotlivých postav, které nehrají spolu, nýbrž vedle sebe. Absentují dramatické situace, postavy nejednají, pouze deklamují. Chybí zřetelné oddělení jednotlivých ob-

sky namaskovaný Bonifác v čertovském kostýmu? Zdá se, že forma zcela převálcovala obsah. Základní otázku však je, zda se tylovská látka a jeho dramatické postavy prostě tomuto inscenačnímu přístupu nevzpírají. Nebylo to ani zábavné, ani poučné ani udělané. Škoda, protože text znějící občas z jeviště, je až mrazivě současný.

Za porotu

Lenka Láznovská

Jak to vidí seminaristé?

Měli jsme problém s dramaturgií této inscenace. Je nepochopitelné, proč je zapíráán J. K. Tyl. Neujasněná úprava textu byla adekvátně zpodobněna nečitelným režijním záměrem a nevyjasněným hereckým stylem.

Půdička

Pomlouvat se nebude

S Danielelem Přecechtělem o moravském Erbenovi.

Kdepak jste nechali svou režisérku, autorku, duši souboru? Proč s vámi do Vysokého nepřijela?

Má zdravotní problémy.

Tak když tu není, můžeme ji trochu pomlouvat, že....

To ne, protože my jsme s ní spokojení.

A jak se vám s ní pracuje?

Je pravda, že spolupráce byla trochu na dálku, protože ona je Čechorakušanka, což je, pravda, trochu z ruky. Předali jsme jí text a něco

k tomu řekli, pak jsme se párkrát potkali, vždy jsme něco nacvičili, ona se na to podívala a tak jsme to dali do kupy.

Těžko? Lehko? Byla na vás zlá?

Ne, je to strašně milá paní.

Jak jste tedy přistoupili k poměrně notoricky známému příběhu, ač v trochu novém kabátě?

Byla to naše vlastně první hra, ve které jsme pracovali

s upraveným textem - s úpravami jsme paní režisérce trochu pomáhali.

Ona vám dovolila, abyste jí do práce „kecali“? Mohli jste mít vlastní názor?

Vždycky jsme se domluvili na tom, jak to provedeme. Ale jak říkám, je to hrozně milá paní a vždycky bylo příjemný si s ní povyládat. Byla taková komunika-

tivní a sdílná ve svých myšlenkách a sdílela i ty naše.

O č e k á v a l i jste, že se svou hrou přijedete třeba až do Vysokého?

Po pravdě moc ne, protože je to naše první vážná hra. Všechny předešlé věci byly komedie

a o prvních reakcích obecnstva jsme moc nevěděli co si myslet. Protože už se nesmáli, jako se smávali našim komediím. A my jsme nevěděli, jak se s tím poprat. Zpětnou vazbu jsme dostávali až posléze – ne přímo z hlediště.

Těšíte se na seminář?

Určitě, dozvíme se zase zajímavé věci.

PeHe

Nebojme se náročnější dramaturgie

Den jak obrázek

*Slunce hory zalévalo,
když jsem vyšel ráno.
Krakonošem potvrzené
počasí nám přálo!*

*K snídani dvě housky s máslem,
k tomu kbelík čaje –
a porota jemně zkoumá,
jak to soubor hraje.*

*Oběd – byla skvělá rajská,
knedlík a kus masa –
loučení – a za chvíli se
vítá nová chasa.*

*Tuhle frťan – tamhle frťan,
zase někdo přijel.
Mezi tím – proto jsme tady -
shlédnem umu přiděl.*

*A je večer – to to letí,
hasičovna volá.
Taneček a trocha pítí
To nás těžko zdolá.*

*Sobota pryč -to je zákon,
čas běží dál a dál.
Tak hupky do neděle!
Jo, a Váňa ne vyhrál.*

Jiří Hlávka

První rozborový seminář XLIII. Národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou na malém sále divadla Krakonoš začal v sobotu ráno včas. Ale než začal, měla jsem trochu času porozhlédnout se kolem. Co je tu nového? Hned naproti mně visel od stropu čert a napravo na jevišti loutkového divadla jsem uviděla obraz rozbitého (rozetraného?) království. Až mě zamrazilo, tak třeslutě aktuální satiru u příležitosti krajských a senátních voleb jsem právě tady fakt nečekala.

Nalevo se už pomalu usazovali první příchozí, zejména z řad Klubu režisérů SČDO (z toho plyne poznání, kde tu vládne největší disciplína). Někteří místní Krakonošáci u stolu pod jevištěm pomalu dosnídali a rozběhli se do divadelního frmolu, mezitím se porota sešla v plném počtu a její tajemník Jára Vondruška mi pak naštěstí zředit dávku ranního pesimismu: hospůdka prý letos nese název „U techniky“. Uf – tak žádné rozebrané království – vždyť je to divadlo, scéna, kterou technici právě stavějí, aby se mohlo začít hrát! To se mi ulevilo. Ale jen trochu. Ten čert tam visí pořád...

Seminář mohl začít. A hned tu byla ještě jedna – neplánovaná – novinka: Jára Vondruška cinkal na pusku, protože tradiční zvoneček se ztratil a dosud se nepodařilo zjistit, kde je uschován. Vyhlášíme tím-

to soutěž v jeho hledání: kdo zvoneček najde, bude si moci zazvonit a něco si přát!

Dál se ale vše odvíjelo bez závad a výkyvů z tradic: Tajemník představil porotu a podobně jako vloni, kdy četl ze Stručných ponaučení ochotníkům z konce 19. století, letos předčítal ze vzpomínek divadelních hvězd na jejich herecké začátky. Dnes to bylo o J. Marvanovi a vypadá to, že Jára chce postupně vlévat optimismus do žil všech ochotníků – každý musí nějak začít!

Předseda František Laurin připomněl, že porota se necítí býti spolkem moudrých, ale snaží se spíše shlédnutému představení nastavit zrcadlo, pojmenovat vidě-

né na základě vlastních bohatých divadelnických zkušeností a otevřít diskusi, nežli vynášet soudy. Čili volně přeloženo – nikdo se na semináři nemá čeho bát. (Čert jen visí u stropu.). A kdo se chce něco dozvědět a přiučit, má možnost. Ještě pro nováčky: Každému rozborovému semináři předchází noční rozprava poroty a výstup z ní pak ráno vždy přednese jeden z porotců. Dále se mohou přidat ostatní členové a dostane slovo i Rudolf Felzmann, lektor Semináře KDP, který rovněž v noci po představení o viděném diskutuje. A než se můžou vyjádřit také všichni přítomní, dostane slovo zástupce souboru. Většinou se ho chopí režisér, aby případně objasnil, co chtěl svou inscenací říci. To v sobotu ráno našťěstí potřeba nebylo...

Máša Caltová měla svůj letošní první „výkop“ usnadněný – mohla chválit. Opatovickému souboru doslova řekla: „Váš vstup do přehlídky byl šťastný.“ (Komu se to povede?!) Ocenila dramaturgický výběr textu Měsíční běs, který je neobyčejně zajímavý, ale také složitý. Venkovské soubory často volí komedie, aby uspěly u diváků. Opatovičtí touto cestou nešli, a přesto zaujali. Díky tomu jsme měli možnost vidět tři vyzrálé herecké výkony, vyrovnané před-

stavení, ve kterém měla svou zřetelnou roli i hudba a výprava. Na chvále se shodla prakticky celá porota a její komplexnější pohled – recenzi jste (jako obvykle) mohli číst ve Větrníku. Pokud bylo co vytýkat a kde upozorňovat na nedostatky inscenace, pak by se jednalo o její první polovinu. Bylo by například možné obohatit postavu Sety o více „dětské hledání“, jak si s novou životní situací poradit. I její spoluhráč - Aram – byl už hned od začátku příliš „hotový“, což ale

zdvihnout, že scéna pro inscenaci není popisná, ale naopak funkční a dramatická, tak jak by měla v moderním divadle fungovat. Minimalismus ve všech směrech podporuje vyznění textu. Šťastná byla i práce se světlem. Jde o scénograficky dotaženou inscenaci a kéž by se tak dařilo souboru i ve všech dalších – uzavřel přáním J. Vosecký.

Bylo zřejmé, že Rudolf Felzmann se celý rok těšil, že bude mít možnost konečně už jednou ve Vysočém neshodnout se s porotou. Doslova se na to třásl! Při diskusi ve svém semináři prý zajistil, aby byly vypnuty odposlechy a nic neuniklo a přesto – je to tu zas! Názory půdičkářů se těm porotcovským zase přiblížily natolik, že to až zavání něčím podezřelým. Čím

výborně fungovalo ve druhé půli.

Chvály se dostalo i hudební složce inscenace, přičemž jen Ladislav Vrchovský poznamenal, že mu tam chyběla práce s tichem. S tím souhlasím, s tichem dnes umí pracovat málokdo a málokde, nemyslíte?

Scénograf v porotě – Jaromír Vosecký – viděl Měsíční běs už potřeť a musel znovu vy-

myslíte, že to je? Ale naštěstí se přece jen režiséru Felzmannovi podařilo vytáhnout trumfa z rukávu – protestoval (jménem celého semináře) proti imaginárnímu jídlu na jevišti. Nevím, nevím, pane režisére, kdo vás v tomto volání podporí, zákulisní účty jsou položka až příliš hmatatelná. A čert visí u stropu.

Na závěr režisér souboru z Opatovic všem poděkoval s tím, že si myslel, že i to, co dle poroty v představení chybělo, tam je. To chci obzvlášť ocenit, neboť právě to si myslí většina režisérů poté,

co porotu vyslechne, ale jen málokdo má odvahu říci to nahlas. Nicméně, názor na divadlo je přeci jev subjektivní, že? Děkujeme za připomenutí! Pan Jiří Hlávka z libického souboru například závistivě utrousil, že by bylo fajn mít v souboru takový „herecký materiál“ a myslel tím mladé herce! A na konec se jedna z anonymních divaček přidala k díkům: odcházela prý po představení „vyšťavená, vycucnutá, ale tak nějak pozitivně“. Škoda, že k tomu se režisér inscenace už nevyjádřil.

Rudolf Felzman si ještě neodpusťil upozornit na to, že přece jen část „jeho lidí“ představení nepřijala tak pozitivně a hned vysvětlil proč. Soubor má co zlepšovat v oblasti jevištní řeči. Po semináři se sice objevily názory, že jde o skrytou reklamu na seminář Reginy Szymkové, ale já tomu nevěřím.

Venku svítlo sluníčko a první seminář skončil.

-ps-

Z odposlechu:

Vždycky, když říkám „*Já si myslím*“, tak to znamená, že si myslíme...

Máša Caltová o porotě

Když Máša říká: Já myslím..., pro vás to je záruka, že alespoň někdo v porotě myslí...

Dodal F. Laurin

„Krematorní řečník“ není urážka, je to označení postoje.

Pravila L. Lázňovská na adresu jednoho z herců

„Já vstanu, protože muži musejí...“

Řekl L. Vrchovský a F. Laurin to nevydržel J

Tiše jako každý rok...

Tradičním, tichým zahájením přehlídky je cesta za kamarády, kolegy a milovníky divadla, kteří už s námi v Krakonoši nejsou. Teď nejsou v podobě hmatatelné, avšak jejich stopy se do divadla neodmyslitelně vtiskly. A tak každý rok jim věnuje skupinka, která putuje v ranním oparu od divadla cestou le-

mo v a n o u kaštany na místní hřbitov, pár slov, vzpomínku, písničku a drobnou kytičku. Letos k nim přibyl ještě další z těch, kteří k přehlídce neodmyslitelně patřili. Ač slovy nepřetěkal, nepřehlédnutelný byl. Třeba při vítání před divadlem uprostřed břeskné dechovky. Nebo možná máte v knihovně některý z jeho Přitrefuňků. Ano, mluvím o Honzovi Hejralovi st. A tak vzpomeňme na něj.

(jn)

Upozornění pro VOBSKOČÁK!

Bude to ve čtvrtek a bude to velké. Chceš-li se zúčastnit, musíš mít zaplacenou a najdi-sežeň-vymysli si -nezvyklou pokrývku hlavy! Obojí bezpodmínečně.

SENZACE!

Vobskočáci udělali trilogii

Po vzoru úspěšných spisovatelů a filmařů vymysleli prezidenti (nikdo jiný nesmí, dle dodatku stanov, myslet) soutěž – trilogii, která bude probíhat tři dny po sobě. Vždy ve stejnou dobu od 13.30 do 14.30 hodin. Trilogii zahájíme již dnes, v neděli 14. října, před divadlem. Soutěže se zúčastní vždy dva soutěžící proti sobě. Mohou se účastnit i děti od 11 let a dospělí od 60 let. Celkem sedm dvojic každý den. Pokud se přihlásí více účastníků, určí soutěžící tzv. „Karlovarská losovačka“ (jeden z prezidentů, který bydlí blíže Karlovým Várum), aby nedošlo ke korupčnímu jednání nebo uplácení pořadatele. Jednoduchá pravidla budou zveřejněna denně, vždy ve vývěsce a deníku Větrník. Každý vítěz bude po zásluze odměněn. Přijďte se zúčastnit, nebo alespoň fandit.

Zvou prezidenti MA-HLA a REŠ-VKA (přezdívaní všepůlky).

Pravidla 1. dílu soutěže:

ČISTÉ RUCE

Každý spočítá co nejdříve přidělené kousky uhlí. První zvedne ruku a řekne počet. Pokud bude správný, stává se vítězem.

Pravidla 2. dílu soutěže

ČISTÁ HUBA

Každý vezme konec pro-

vázku mezi zuby a bez pomoci rukou se co nejdříve dostane k cukru uvázanému na konci. Komu vypadne z huby, předá cenu druhému.

Pravidla 3. dílu soutěže

ČISTÉ UŠI

Každý zařve za poslancem maximálně dvě slova. Pokud je poslanec uslyší, stává se vítězem. Pokud zařve soutěžící více než dvě slova, je diskvalifikován a vítězí soupeř.

Sobotní podvečer dle Aristotelovy Poetiky

Aristotelés (384 – 322 před Kristem), filosof vrcholného období řecké filosofie, nejvýznamnější žák Platonův, ve svém spisu Poetika mj. pojmenoval části dramatu. Moderní drama toto členění sice vesměs nedodrжуje, ale jak se ukázalo včera v podvečer na malém sále, neplatí to definitivně a tak je dobré si Aristotelovy části připomenout. Bylo to takhle:

Expozice (seznámení s okolnostmi a postavami)

Vzpomínáte si na elegána se žlutou kravatou, který léta neodmyslitelně patřil k vysocké přehlídce? Ano, myslím Jiřího Pelikána z Poběžovic. Tak právě s jeho vnučkou jsem se včera večer seznámila na malém sále divadla Krakonoš. Můžu potvrdit,

že eleganci mají v rodě, stejně jako divadlo. Vnučka následuje rodovou tradici, ačkoli už ne v Poběžovicích, ale v Karlových Varech. Nejspíš o ní ještě uslyšíme.

Kolize (zauzlování děje, první konflikty...)

Téměř hned po tomto mém seznámení řekla Svatka Hejralová veřejně, že nikoho představovat nebude, protože jsme všichni v takřka rodinném kontaktu. To mi přišlo dost odvážné, a tak jsem se pátravě rozhlédla po sále a zjistila, že sice několik mých vzdálených příbuzných v mé blízkosti sedí, ale stejně to ve mně na chvíli vnitřní konflikt vzbudilo. Abyste rozuměli, já vím, že to Svatka myslela obrazně, že ochotnické divadlo je jedna velká rodina, a je to opravdu zvláštní a hezké, že vlastně člověk může být a bývá v „rodinném kontaktu“ s lidmi, kteří opravdovými příbuznými ani nejsou...

Krize (vyvrcholení)

Přichází vrchol, napětí v malém sále by se dalo krájet. Svatka prozradila, že se právě teď bude gratulovat oslavencům. Těm, kteří letos oslaví či oslavili kulaté či půlkulaté jubileum. Všichni jsme vzrušením podupávali a popotahovali ubrusem – kdo neunikl odhalení?!? Bylo jich celkem sedm –

Hanka Strnádková, kterou znáte ze stánku u vchodu do divadla; Hanka Dohnalová z Josefova Dolu, členka Přípravného výboru KDP; Věra

Lukášová, pokladní divadla; Slávka Hubačiková, duše neodmyslitelně spjatá s DS Krakonoš; Jan Vaverka ml. z Krakonošovy techniky; Jaroslav Vondruška ml. z Libice nad Cidlinou, kterého vídáte za kamerou v hledišti a Milan Schejbal, který, jak řekla Svatka, do Vysokého jezdí už mnoho a mnoho let... (U všech si, prosím, přimyslete vedle stručnoučkého představení i zkratku mj., tj. „mimo jiné“ a taky: Všechno nejlepší!). Poslední jmenovaný nebyl přítomen a tak jsem směla převzít kytici a Krakonoše já, čili jsem na tom vydělala, stejně jako Svatka, protože kdyby Milan přítomen byl, pěkně by to schytala.

Peripetie (zvrát ve vývoji děje)

Drama se blíží ke konci. Všichni přítomní byli vyzváni, zda chtějí něco říci. Odvahu měla jako první Markéta Zelinková (ředitelka místní integrované školy), která poděkovala ochotníkům, že dělají divadlo ochotně a popřála jim,

ať ještě dlouho vydrží. A potom Slávka Hubačiková, která poděkovala za gratulaci a na oplátku přednesla poudačku Prokopa Hásky Mercha opona.

Vzhledem k blížícímu se začátku večerního představení předala Svatka Hejralová slovo panu Petru Stronerovi, zástupci partnera přehlídky – UNICONTROLS, aby se ujal přípitku. Ještě než to pan Stoner udělal, podotkl, že je škoda, když Krakonošův divadelní podzim nemá větší publicitu. V tom že by bylo třeba něco udělat. S tím nezbývá než souhlasit a připomenout, že to tak trochu máme každý v rukou.

Katastrofa (konečný obrat směřující k rozuzlení)

Tou - v prvním významu toho slova - byl závěrečný přípitek. Ale spoň pro mě. Nechytila jsem tón na Živijóóó, v ruce jsem vzhledem k blížícímu se řízení auta měla místo vína vodu a ještě se mi hlavou honilo, jak tohle krásně neoficiálně oficiální zahájení letošní přehlídky na pár řádcích popsat, jak jsem slíbila.... Na dobrý start připijím přehlídce až z tepla domova. Červeným. Živijó. -ps-

Co je STDK

Jak to s ním bylo a jak to s ním je

Spolek techniků divadla Krakonoš – STDK. Přesnější datum jeho vzniku nelze určit. Tento název se vžíval postupně, asi od roku 1973. Do té doby technická skupina neměla své ustálené označení. Na „Bobkových listech“, které technika vydávala v roce 1972, tedy ve 4. Ročníku tehdy „Národní přehlídky venkovských a zemědělských divadelních souborů“ (NPVZDS), je jako vydavatel uváděn kolektiv pod vedením NIASu. Kolektiv tvořili dva technici - Mirek Morávek (zvaný Ninger) a Honza Vaverka. Odtud zkratka NIAS – Ninger a spol. Stále přispěvatelky do zmíněného deníku byly tehdy oficiální hostesky Slávka Hubáčiková a Jana Kramářová. A protože Bobkovy listy neměly dlouhého trvání, přestávalo se už požívat i označení kolektivu NIAS.

Podle souvislostí z Bobkových listů v technické skupině tehdy byli:

šéftechnik Josef Hejral st. – starosta spolku, topič a duše baráku

1. technik Honza Vaverka st. - osvětlovač

2. technik Honza Hejral st. – zastupce za všechno

3. technik Mirek Morávek – jevištní mistr

4. technik Josef Hejral

ml. – zvukař

Tato ryze technická skupina se postupem času začala vyskytovat pod názvem Spolek techniků divadla Krakonoš - STDK. Ze skupiny techniků byl později odvolán technik č. 2, který se chopil funkce šéfdirigenta při vítání souborů.

Zájemců o členství v technické skupině bylo postupem času víc. Štěstí se ale usmálo jen na jednoho. To když technik č. 4 z důvodů pracovních povinností opustil řady technického spolku. Nicméně stále pracoval jako externí člen. Stvořil geniální doplněk k osvětlovacímu pracovišti, elektronickou paměť k mechanicky ovládanému regulátoru. Byl jím Čestmír Bláha, který nastoupil na uvolněné místo 4. technika - zvukaře.

Další změna nastala odchodem Josefa Tomeše, dlouholetého představitele Pána krkonošských hor Krakonoše. V roce 1984 byl Čestmír Bláha krom zvukaře povýšen i do funkce panovníka hor při vítání souborů.

V dubnu 1997 ukončil na věky své členství v STDK nezapomenutelný technik č. 3 Mirek Morávek – bez náhrady. Dočasně zanikla funkce jevištního mistra. Nebylo toho, kdo by na jevišti uvítal příchozí soubor, sehnal pro něj potřebné rekvizity a byl přítomen při přípravě scény. Při zahájení představení přestalo fungovat i

vypouštění hostesek před oponu s předchozím poplíváním na krk a přáním „Zlom vaz...“

Tím, že technik č. 1 opustil

nedovedu jednoznačně odpovědět. Bezpochyby je to Honza Pohanka, protože profesní odbornost využívá ve prospěch údržby a rozvoje tech-

niky v divadelní budově. Pro svoji univerzálnost si členství jako technik č. 2 v STDK jistě zaslouží. Jsou-li další zájemci o členství v STDK, měli by si být vědomi toho, že původní členové mimo odborné činnosti také šetří pokladnu divadelního spolku, protože veškeré náhrady za činnost ve prospěch přehlídky věnují na pořízení další audio, video a osvětlovací techniky. Rozhodnutí o tom však ponechávám na mladších. Doba je jiná, než jak to dosud chápe pamětník. Pepa Hejral mladší po návratu do aktivní činnosti při přehlídkách vytvořil vlastní redakční spolek za účelem vydávání přehlídkového zpravodaje Větrník. I on jistě věnuje nemalé finanční prostředky na inovaci své výpočetní techniky. Zájemci o práci kolem redakce Větrníku zastávají občas i práci v technice. Tento přehled jsem vyhotovil podle toho, kam mi po 43 letech paměť sahá a co určité dokumenty dokládají.

v roce 2002 místo osvětlovače a začal vykonávat funkci starosty spolku, zbavil se i členství v STDK. Na místo 1. technika - osvětlovače nastoupil Honza Vaverka mladší. Také Josef Hejral starší na věky ukončil v STDK funkci šéftechnika, když v roce 2010 odešel do divadelního nebe. Zdá se, že jeho funkci šéftechnika na sebe přebírá současný 1. technik. Nad rámec technických záležitostí sestavuje rozpis služeb uvaděček a obsluhy divácké šatny. Honza Vaverka st. se po odstoupení ze starostování vrátil do STDK jako technik č. 3 - jevištní mistr.

Na otázku, kdo další je v současné době zařazen do Spolku techniků divadla Krakonoš,

Honza Vaverka starší.

Bobkový listy

Byl čtvrtý ročník přehlídek. Přehlídkový zpravodaj Větrník, který zpracovával městský národní výbor, informoval o dění v divadle a ve městě. Techniky začal svrbět mozek a měli potřebu svým způsobem informovat blízké okolí o dění v zákulisí i předkulisí, a hlavně v noci. Už ani nevím, od koho jsme sehnali psací stroj, pár kopíráků a nepočmáraný papíry. A ve chvílích, kdy zrovna nebylo do čeho píchnout, sedli jsme s Mirkem a začali zaznamenávat dějiny. To se ví, že každý slovo se muselo předem řádně prodiskutovat. Když se špatně uhodilo do klávesy stroje, tak to nešlo vzít zpátky. Na řádný úpravě jsme si zakládali víc, než na samotném obsahu. Podle toho to taky mnohdy vypadalo. Ale nešť. Vždyť to bylo určený jen tomu, koho to bavilo číst. Tak vznikly Bobkové listy. Jenomže potom teprve došlo těm některým, že takováhle tiskovina, kde se psalo o samejch volovinách, by se neměla

vydávat. Tak nám bylo potichu oznámeno, abysme toho nechali. No nic. Stejně nám to vždycky dalo moc mudrování, než jsme zvolili správný výrazy pro ten popisovanej okamžik. A tak už tenkrát zasáhla neviditelná ruka trhu.

Honza Vaverka st.

Došlo do redakce

Ahojte,

jsem Liba Trlidova z Bolera-dic a silene rada bych se zkontaktovala s uzasnou osubkou Janickou Vranovou-Vodsedalkovou z Vysokeho, pozdravuji take Krakonose Cestmira a vsechny skvele lidi na prehlidce. Jezdili jsme k vam silene radi a zase bychom radi prijeli Prosim dejte Janicce moje telefonni cislo 722952100. Zkou-sela jsem pres mail kontak-tovat Vladu, ale asi to ne-zafungovalo.

Diky

Liba Trlidova-Krejzlikova

Předpověď počasí na neděli

Ono se sice zdá, že nás nic neskolí, ale nebuďme až tak moc jůrové a zůstaňme pod střechou. Sluníčko je přece jen přes oken-ní sklo pěknější.

Meteogram, next 40 hours

Partneři XLIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
 Krakonošova divadelního podzimu

Všeobecný úvod k výrobě ovocných destilátů

Pokračování z minulého čísla

Okruh těchto *ušlechtilých pálenek* jest však ještě poněkud širší a bývají k němu čítány též destiláty ze surovin ovoci poměrně vzdálených, pokud ovšem příslušné destiláty ukazují jistou příbuznost s destiláty ovocnými

Jedná se kupříkladu o pálenky vyrobené z různých *kořínků*, případně *hlíz* a *oddenků* (topinambury, hořec), z melounů a podobných surovin.

neděle 14. října 2012		
kdy	co	kde
9:00	Komunismus	velký sál
9:00		
9:00	Brněnec	
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	loučení Veverská Bítýška	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Štítina	
13:00	KDP mladým	Větrov
14:00	Odchod na tajný výlet	před divadlem
14:30	vítání Štítina	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Štítina	před divadlem
16:00	Monology a dialogy	velký sál
16:30		
17:00	Vítězné výstupy národní soutěže	
18:00	příjezd Praha	
19:30	Komunismus	velký sál
20:00		
20:30	Brněnec	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	hasičovna

Zvláštní skupinu pro sebe tvoří pálenky neb též **kořalky** v širším slova smyslu, k nimž sluší čítati též **lihoviny připravené destilací**, pokud jejich přirozené aroma je činí přímo konzumu schopnými. Jde tu především o pálenky připravené z **obilních zápar**, jako například *žitná* či *rezná*, a o **pravý rum** a **arak**. Sem náleží i velmi zřídka se vyskytující **pálenka pивní**, – *Bierputzer*. *Pokračování příště*

Větrník, zpravodaj XLIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 180 ks. Cena 5 Kč.